उभे', अपि 'नः' अस्मान् प्रति, 'शिवे' यागनिष्पादनेन सुखहेतू भवेतां। अतस्तत् 'गोमत्' बहुभिर्गोभिर्युक्तं, 'धनवत्' बहुधनोपेतं, 'अश्ववत्' बह्वश्वं, 'ऊर्ज्जस्वत्' बह्वन्नं, जीवनं यथा भवति तथा 'सुवीराः' शोभनापत्याः, वयं 'वीरैः' भृत्यादिभिः सह, 'अनुसञ्चरेम' अनुक्रमेण द्यावापृथिव्यौ वर्त्तेम हि॥

(१९) अथ महाव्रते फलकूर्च्चावाधिरुह्याध्वर्य्युः शस्त्रं प्रतिगृणाति, तत्रारोहणे द्वौ मन्त्रौ तयोः प्रथममन्त्रमाह। "अर्कः पवित्रꣳ रजसो विमानः। पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा। द्यावापृथिवी पयसा संविदाने। घृतं दुहाते अमृतं प्रपीने" इति। योऽयम् 'अर्कः' आदित्यः, सोऽयं 'देवानां', मध्ये 'पवित्रं' पावनः, 'रजसः' रञ्जनात्मकस्यान्तरिक्षस्य, 'विमानः' विशेषेण परिच्छेत्ता, तादृश आदित्यः 'विश्वा भुवनानि' सर्व्वाणि भूतजातानि, 'पुनाति' शोधयति, ततस्तेनादित्येन पूते द्यावापृथिव्यौ 'पयसा', युक्ते सत्यौ 'संविदाने' परस्परमैकमत्यं गते, 'प्रपीने' प्रकर्षेण वृद्धे सत्यौ, 'घृतं' भूलोके पातव्यमाज्यम्, 'अमृतं' स्वर्गे पातव्यं पीयूषं, च 'दुहाते' सम्पादयत॥

(२०) अथ द्वितीयमाह। "पवित्रमर्क्को रजसो विमानः। पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा। सुवर्ज्योतिर्यशो महत्। अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठाम्" इति। अत्रविश्वेत्यन्तं पूर्व्ववत्। तस्यादित्यस्य प्रसादात् 'ज्योतिः' प्रकाशोपेतं, 'यशः' कीर्त्या-